

Tarkennus kanteluuni tsunamin uhrien matkaansaattohartauksista

Kantelukirjoitukseni 23.6.2005 sivuilla 11–13 kohdassa H) tarkastelin erään kirkkoon kuulumattoman perheen uudenlaista kirkollista muistotilaisuutta, josta tiedotusvälineet olivat kertoneet. Tahdon tarkentaa sivun 12 tekstiäni, joka oli ehkä liian jyrkkää.

i) Kuvailin Aki Sirkesalon joitain radiossa soineita kappaleita sanoin ”sekavas-ti uskonnollisvaikutteinen teksti”. Näistä sanoista ensimmäistä, loukkaavaa, kadun. Sana oli täysin tarpeetonta ja huonosti harkittua hapuilua. En edes tiennyt, mistä laulusta tai lauluista oli kyse. En edelleenkaan tiedä, vaikka olen yrittänyt päästä asiasta selville. Vaikka kyseessä ei edes olisi ollut hänen oma sanoituksensa, tuo sa-nani kertoi, millaisina hänen sanoituksiansa olisin sitten pitänyt. Jos kyseessä oli tai olisi ollut hänen oma sanoituksensa, se [= sanoitus] kertoi tai olisi kertonut silloin hänen omasta vakaumuksestaan juuri sillä tavalla, kuin hän halusi tai olisi halunnut kertoa. On hullua, että ryhdyin sellaista arvottamaan. Hänen mahdollinen uskon-nollinen katsomuksensa kun oli tietenkin yhtä oikea kuin kenenkä tahansa toisen mahdollinen uskonnollinen katsomus (ateistinahan pidän kaikkia uskonnollisia kat-somuksia nimittäin yhtä väärinä). Onneksi kirjoitan muutamaa riviä myöhemmin neutraalisti ”tuollainen vainajan oma uskonnollisia elementtejä sisältävä laulu”.

ii) Seuraava virkkeeni kaipaa selityksen: ”Ei tilaisuuden kuvaaminen ekumeeni-sena ja avarakatseisena tee kristillisestä rukouksesta uskonnotonta.” Tässä ajattelin enemmänkin jo niitä ihmisiä, joiden etua kanteluissani etupäässä ajan, uskonnot-tomia. Virkkeeni voi kuitenkin ymmärtää väärin niin, että olisin ilman muuta pi-tänyt myöskin Aki Sirkesaloa uskonnottomana. Mutta muutamaa riviä aiemmat sanani ”Minun on kuitenkin tunnustettava” osoittivat, etten pitänyt, vaikka yritin-kin toisaalta viitata siihenkin, että ihminen voi toki esittää tunnettua uskonnollista musiikkia ilman, että se olisi välttämättä uskon tunnustamista. Minun olisi pitänyt tähdentää, minkä teen nyt, että hänellä oli mahdollisesti uskonnollinen vakaumus, kuten kaiketi olikin, mutta että se oli silloin yksityinen, ei-kirkollinen, ja että se ei siis ollut kirkollinen. Kuten esitinkin, hänen muistotilaisuutensa olisi silloinkin tullut olla ei-kirkollinen, olkoonkin, että mahdollisesti uskonnollinen. Virkkeeni olisi tällöin ollut muotoiltava seuraavasti: ”Ei kirkollisen tilaisuuden kuvaaminen ekumeenisena ja avarakatseisena tee siitä ei-kirkollista.”

Kanteluissani ajan tietysti kaikkien kirkkoon kuulumattomien sitä etua, että heidän eläessään tekemäänsä ratkaisua olla kuulumatta kirkkoon olisi kunnioitetta-va heille muistotilaisuuksia järjestettäessä ja heidät haudattaessa ja että tämä olisi turvattava säännösten tasolla.

iii) Sanani ”pyrkimyksestä oman uskonnollisen vakaumuksensa täyttymykseen” olivat turhan värikkäät. Halusin niillä kuitenkin vain ilmaista lyhyesti sen näkemykseni, että muistotilaisuudessa oli kyse muistotilaisuuden järjestäjien omasta, kirkollisesta uskonnon harjoittamisesta, ei vainajan vakaumuksen huomioonottamisesta, sillä tämä vakaumus oli ei-kirkollinen.

Jouni Luukkainen